

Mladi sin in misli stare:
 Kakor dvoje srečnih ptic,
 ki se v letu nič ne moti —
 Bog daj solnca in rasti,
 sveta zemlja, daj moči,
 vam, družina sred polja,
 meni sredi póti.

JOŽE KASTELIC

HEROICA

Svetci,
 junaki iz belih in temnih dob,
 ki so vam vplele rdeče trne v lase,
 ki so vam vtkale rdeče rane v telo,
 sprejmite me medse, čeprav med zadnje vrste!
 Tudi jaz imam rdečo rožo v laseh,
 tudi jaz imam v srcu rdeč pečat —
 rožo sem vtrgal sam, z njo se krasim,
 znak mi je dalo dekle, da se nikjer ne zgubim,
 da sem za vedno njen, vedno mlad.

Kaj strmite, svetci, v slavi,
 kakor tiha bojna vrsta,
 ko še meč ne zatrepeče,
 ko še šlem ne zaleskeče,
 preden pade prvi krik,
 preden švistne prvi meč
 in v udarcu zagori.

Tudi jaz imam srce, tudi jaz imam pečat,
 tudi jaz imam Gospo, njen sem vedno, vedno mlad.
 In vam je na slavo
 bogato sklesan
 preneki kamniti cerkveni slop,
 meni pa roža nekoč zveni,
 pečat nekoč s srcem vred strohni
 in vse pokrije grob.